

gen, at vi i Folketinget skal gå ind og lovgive og underkende de beslutninger, som de rent faktisk selvstændigt tager, og som vi egentlig var enige om at de skulle tage.

Kl. 10:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så siger vi tak til SF's ordfører, og så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Dette lovforslag er jo blevet kaldt for tørklæde-loven, og vi har også i dag fra Dansk Folkeparti hørt meget klart, at det, det handler om, er tørklæder. Justitsministeren og andre har forsøgt at sige, at det slet ikke er det, det handler om. Det handler om, at vi skal adskille kirke og stat, at man ikke skal have religiøse symboler i domstolene, fordi det er et problem for retsfølelsen.

Men det hænger jo bare ikke sammen med, at man ikke ellers i det danske samfund adskiller kirke og stat. Det hænger ikke sammen med, at man ikke på alle mulige andre områder så også siger, at der ikke skal være religiøse symboler, at tingene ikke skal være blandet sammen. Man fastholder, at Domstolsstyrelsen gerne må have et kors i sit logo; man fastholder, at domstolene gerne må have dannebrog hængende med kors i; man fastholder, at vi generelt i det danske samfund har en fuldstændig sammenblanding af kirke og stat. F.eks. indleder Folketinget jo folketingsåret med at gå i kirke. Det er ikke ligefrem et udtryk for, at man adskiller kirke og stat.

Nogen har i debatten peget på, at det, man gør med den her lov, jo bare er det samme som i Frankrig og i flere tyske delstater osv., men dér har man jo netop gennemført fuldstændig adskillelse af kirke og stat. I Frankrig går man så vidt, at man flere steder ikke engang vil acceptere juletræer, fordi man opfatter dem som religiøse symboler.

Der er jo ikke nogen, der i Danmark har snakket om, at det er den type adskillelse, man vil have. Nej, det er kun tørklæderne, man er ude efter. Og når man så en gang imellem skal legitimere det, siger man, at det også er kalotten og dagmarkorset, men ellers er det, der dominerer debatten, tørklæderne. Der er blevet sagt, at vi ikke udelukker kvindelige muslimske jurister, de kan bare lade være at have tørklæde på, og at det, det handler om, er, hvordan folk opfatter tingene.

Fru Marlene Harpsøe kom før med eksemplet på en, der var flygtet fra det fundamentalistiske

styre i Iran og så måske ville opleve, at det ikke var en upartisk dommer, en neutral dommer, hvis der sad en kvindelig muslimsk dommer. Jeg forstår ikke helt, hvad forskellen skulle være, hvis det var en mandlig muslimsk dommer, og man var bange for, at vedkommende ville dømmes ud fra noget andet end den danske lovgivning.

Jeg vil også sige, at hvis nu det var en kristen mand fra det kristne miljø i Danmark, som mente, at kvinder slet ikke skal have lov til at have offentlige embeder, som mente, at man ikke skal have kvindelige præster og dommere osv., ville vedkommende vel heller ikke føle, at det var en neutral dommer, hvis det var en kvinde, der sad og dømte.

Så det bliver meget, meget svært, hvis vi skal til at vælge dommere, ud fra hvem det er, der skal dømmes. Hvis man skal vurdere, hvem parterne er i den her forældremyndighedssag, så bliver det ekstra svært, fordi den ene nok helst vil have en mand og den anden nok helst en kvinde ud fra de fordomme, man har, om, hvordan mænd og kvinder dømmes.

Det bliver meget svært, hvis man skal til at vælge dommerne i sagerne, ud fra hvordan man tror folk opfatter dem. Derfor har man i stedet det modsatte system, nemlig at dommerne skal fremstå neutralt i en retssag, men at man ellers skal stole på, at man har en udvælgelse af dommere, der gør, at det er nogle, der dømmes ud fra loven, nogle, der dømmes, ud fra hvordan de gældende regler er, og ikke ud fra deres egne politiske holdninger, deres egne personlige holdninger, deres egne religiøse holdninger.

Det er det, som jeg mener vi burde holde fast i. Jeg er bange for, at vi fremover får rigtig mange sager, hvor folk nu vil sige, at der var det ene, det andet og det tredje, der gjorde, at de oplevede, at dommeren ikke var neutral, og at de derfor mener, at sagen skal gå om.

Der er som sagt rigtig mange, der forsøger at sige, at det her ikke handler om tørklæder. Det tror jeg det bliver meget svært for dem at komme igennem med, fordi loven alle steder meget klart er blevet opfattet som en tørklædelov, og fordi Dansk Folkeparti bliver ved med at fremhæve, at det, det handler om, er tørklæder. Vi har også i dag hørt meget tydeligt fra Dansk Folkepartis ordfører, at det handler om, at det ikke skal ende med, at muslimer overtager domstolene, og at vi får folk i burka til at sidde i dommersædet.